

VESTI
IZ SLOVENIJE

JUGOSLAVIJA OBTOŽUJE.

— Znano je, da so pred zadnjimi italijanskimi volitvami Amerikanci, Angleži in Francozi molili italijanskim volilcem za vabo — vrnitev Trsta. Da bi otvornili Italijane od komunistov, so podali izjavo, da so za to, da Trst pride nazaj k Italiji. Gotovo je ta obljuba do neke mere tudi vplivala na volitve. Zapadne demokracije so seveda pri tem obljubljale Lahom nekaj, česar one nimajo. Nekdanji zavezniki so napravili malo tržaško državo in je v smislu mednarodnih pogodb, ki jih tudi zapadni ne morejo na svojo roko kršiti, dejstvo Tega ne more kdo na svojo roko spremeniti in Trsta brez pristanka drugih obljubljati Lahom.

Proti temu postopanju Amerike in Anglije je Jugoslavija vložila 28. jul. pritožbo pri Varnostne odboru Združenih narodov v Lake Success. Jugoslavija našteva na pet strani dolgi spomenici, kako da Amerika in Anglija ne spoštujejo mednarodnih dogovorov in poskušata vrniti Trst Italijanom. Jugoslavija mi-

slu, da tako ti dve velesili ogrožata mir.

Pritožba je vzbudila pozornost, ker je prvi večji mednarodni nastop Jugoslavije, odkar je Tito proglašen za komunističnega krivoverca. Vsi so radovedni, ali se bo pokazala kaka sprememba v razmerju med Rusijo in Jugoslavijo, ko bodo obravnavali to pritožbo.

Tudi mi smo mnenja, da je nes pametno vračati Trst Italiji, ker je njegova bodočnost le v zvezi z deželami v njegovem zaledju. Ker Trst nima governornu. V tej šoli sta učila tudi učitelj Michael Ivanovič Samarina in učiteljica Oksana Stepanovna Kosenkina. Ko se je šolsko leto zaključilo, so sovjetske oblasti odredile, da naj se učitelj vrnejo domov v Rusijo. Morali bi odpotovati z ladjo S. S. Pobjeda dne 31. julija.

Gori imenovana učitelja pa nista prišla k odhodu ladje in tudi v njunih stanovanjih jih ni bilo dobiti.

Kakor izpričujeta sama in kakor pove ruska grofica Aleksandra Tolstoj, sta se oba zatekla v nasebino, ki se imenuje "Tolstojeva ustanova", ki jo vodijo Rusi, ki stanujejo v Združenih državah že od prve svetovne vojne in ki so odločni protikomunisti. Ta ustanova vodi farmo v Valley Cottage, N. Y.

Sovjeti trdijo, da so "Beli Rusi" odpeljali s silo in prevrlo oba učitelja na svojo farmo. Še več! Trdijo, da je ameriška policija pravzaprav sama napravila oba "na varno" proti njuni volji s silo in prevrlo in da se je pri tem posluževala Belih Rusov.

Učitelj Samarina se je srečno skrival in prišel pred FBI in preiskovalni odbor ter dal svoje izpovedbe. Bila sta pa v nevarnosti njegova otroka, ki jih je sovjetski agent iztaknil, njih ogledoval in se jim hotel približati, pa so ju še v zadnjem trenutku rešili.

Huje se je godilo učiteljici Kosenkini. Njo je prišla iskat sovjetska patrula na omenjeno farmo in jo od tam odpeljala. Grofica Tolstoj trdi, da učiteljica ni odšla prostovoljno, ampak so jo odvedli s silo in pod grožnjami. Vodil je dotično patrulo sovjetski generalni konzul v New Yorku. Patrula je peljala učiteljico na sovjetski konzulat in jo tam imela zaprto od predzadnje sobote do petka popoldne, ko je učiteljica skočila skozi okno. V tem času je ruski konzul trdil, da je učiteljica prostovoljno šla z njim, da je na konzulatu svobodna, da je celo šla gledat kino predstavo in da je bila poprej s silo odvedena na farmo Belih Rusov. Sodišče je skušalo dostaviti učitelji poziv, naj pride za priččo, pa je sovjetski konzulat vsako dostavo poziva onemogočil. Zato je sodišče dostavilo odredbo generalnemu konzulu, naj pusti učiteljico Kosenkino, da pride pred sodišče. Generalni konzul je to odklonil in ruski ambasador je protestiral proti odredbi sodišča. Stvar je dobila diplomatski značaj in je celo zunanji minister Molotov USA ambasadorju Smithu v Moskvi izročil protest, da ameriške oblasti sodelujejo pri teroristični akciji Belih Rusov, ki so preprečili, da bi se učitelj Sa-

SOVJETI TERORIZIRAJO
TUDI TU V AMERIKI

Popis razburljivih dogodkov o begu dveh ruskih učiteljev pred sovjetskimi teroristi — Ženo so s silo odvedli in zaprli v konzulatu — Sovjetske laži razkrinkane

Dogodki, ki so razburjali policijo, sovjetske in ameriške diplomate in preiskovalni odbor za ugotovitev proti-ameriške delavnosti v Združenih Državah radi dveh ruskih učiteljev, ki sta odklonila, da bi se vrnili domov v Rusijo, se zatekla pod zaščito ameriških oblasti in izjavila, da sta pripravljena pričati kar jima je znano o sovjetski delavnosti v Ameriki in drugod, so se v glavnem razvijali takole.

Sovjeti imajo posebno šolo za otroke ruskih uradnikov, ki žive v New Yorku in Washingtonu. V tej šoli sta učila tudi učitelj Michael Ivanovič Samarina in učiteljica Oksana Stepanovna Kosenkina. Ko se je šolsko leto zaključilo, so sovjetske oblasti odredile, da naj se učitelj vrnejo domov v Rusijo. Morali bi odpotovati z ladjo S. S. Pobjeda dne 31. julija.

Gori imenovana učitelja pa nista prišla k odhodu ladje in tudi v njunih stanovanjih jih ni bilo dobiti.

Kakor izpričujeta sama in kakor pove ruska grofica Aleksandra Tolstoj, sta se oba zatekla v nasebino, ki se imenuje "Tolstojeva ustanova", ki jo vodijo Rusi, ki stanujejo v Združenih državah že od prve svetovne vojne in ki so odločni protikomunisti. Ta ustanova vodi farmo v Valley Cottage, N. Y.

Sovjeti trdijo, da so "Beli Rusi" odpeljali s silo in prevrlo oba učitelja na svojo farmo. Še več! Trdijo, da je ameriška policija pravzaprav sama napravila oba "na varno" proti njuni volji s silo in prevrlo in da se je pri tem posluževala Belih Rusov.

Učitelj Samarina se je srečno skrival in prišel pred FBI in preiskovalni odbor ter dal svoje izpovedbe. Bila sta pa v nevarnosti njegova otroka, ki jih je sovjetski agent iztaknil, njih ogledoval in se jim hotel približati, pa so ju še v zadnjem trenutku rešili.

Huje se je godilo učiteljici Kosenkini. Njo je prišla iskat sovjetska patrula na omenjeno farmo in jo od tam odpeljala. Grofica Tolstoj trdi, da učiteljica ni odšla prostovoljno, ampak so jo odvedli s silo in pod grožnjami. Vodil je dotično patrulo sovjetski generalni konzul v New Yorku. Patrula je peljala učiteljico na sovjetski konzulat in jo tam imela zaprto od predzadnje sobote do petka popoldne, ko je učiteljica skočila skozi okno. V tem času je ruski konzul trdil, da je učiteljica prostovoljno šla z njim, da je na konzulatu svobodna, da je celo šla gledat kino predstavo in da je bila poprej s silo odvedena na farmo Belih Rusov. Sodišče je skušalo dostaviti učitelji poziv, naj pride za priččo, pa je sovjetski konzulat vsako dostavo poziva onemogočil. Zato je sodišče dostavilo odredbo generalnemu konzulu, naj pusti učiteljico Kosenkino, da pride pred sodišče. Generalni konzul je to odklonil in ruski ambasador je protestiral proti odredbi sodišča. Stvar je dobila diplomatski značaj in je celo zunanji minister Molotov USA ambasadorju Smithu v Moskvi izročil protest, da ameriške oblasti sodelujejo pri teroristični akciji Belih Rusov, ki so preprečili, da bi se učitelj Sa-

marin in njegova družina ter učiteljica Kosenkina vrnili domov v Rusijo.

Ameriške oblasti so čakale z nadaljnjimi koraki in odredbami, da se razčisti vprašanje vseh v postev prihajajočih ostav z diplomatskega stališča. Medtem je grofica Tolstoj dala izjavo, da osebno ve in priča, da je bila učiteljica Kosenkina s silo odpeljena z njene farme, da so nekateri ljudje na njeni farmi skušali preprečiti, da bi jo odvedli, pa se to ni posrečilo. Povedala je tudi to, da ji je Kosenkina pripovedovala o svojem možu, ki ga je pred leti odvedla ruska tajna policija in od takrat ni nobenega sledu več o njem. Zato se je Mrs. Kosenkina bala, da bi tudi njo odvedli in se je bresla za svoje življenje.

Organizacija Belih Rusov je objavila več izjav Samarina in Kosenkinove, da sta se sama svobodno odločila, da ne potujejo v Sovjetsko zvezo in ostanejo v Združenih državah. Obliasti Združenih držav so izjavile, da bodo nudile zaščito obema učiteljema v slučaju, da bosta res prošla za to kot politična begunka, ki sta v strahu za svoje življenje če prideta v roke sovjetskimi oblastem.

Ravno ko je USA ambasador Smith odgovoril zunanjemu ministru Molotovu, da Združene države žele točno ugotoviti dejanski stan cele zadeve in da bodo preprečile vsako nezakonitost, ki bi se bila pripetila, je pa učiteljica Kosenkina sama razjasnila celo zadevo s tem, da se je vrgla iz okna tretjega nadstropja in padla v dvorišče splotja ruskega konzulata v New Yorku, da bi se rešila. Med padcem se je zapletla v telefonske žice pod oknom in priletela na tla sicer težko poškodovana vendar še živa. Ko so jo trije uslužbenci ruskega konzulata hoteli odnesti nazaj v poslopje, so jo častnikarji silili, da je vpila: "Pustite me pri miru!" Medtem pa so že pritekli tudi ameriški policisti, ki so stražili poslopje in odredili, da se ponesrečenko odpelje v bolnišnico. V bolnici Kosenkinova ponavlja, da je bila zaprta na konzulatu in da ni imela drugega sredstva, da se reši, ko skočiti skozi okno. Odklonila je, da bi se sprejela in se razgovarjala z zastopniki sovjetskega konzulata, ko pa je tajnik konzulata vendarle dobil dovoljenje, da pride k njej, mu je v obraz povedala, da so jo s silo odvedli in zadrževali na konzulatu in da noče imeti z nobenim zastopnikom sovjetske oblasti nobenega stika več.

Tako je ta afera razkrinkala sovjetske laži in vse obdolžitve proti oblastem Združenih držav ter pokazala, da sovjetski uradniki tudi v Ameriki terorizirajo ljudi.

Diplomatski boj za
Donavo

Washington. — Tajnik George Marshall je izjavil, da Združene države Amerike ne bodo podpisale sporazuma o donavski plojbi, če ne bodo sprejete določbe, da je reka svobodna za mednarodni promet. Vlada Združenih držav ne more soglašati s dosedanjimi sovjetskimi predlogi, ker bi po teh predlogih sovjetski blok lahko izkoristil vso reko izključno le zase v škodo evropskega mednarodnega prometa in v škodo obnove Evrope.

Belgrad. — S sedmimi protitrem glasovom so zastopniki ruskega bloka že drugič odbili predloge ameriških delegatov, ki grede za tem, da bi bila Donava svobodna reka.

Prijateljem!

Ob mojem slovesu iz Clevelanda ste mi izkazali toliko ljubeznivosti, ki je ne morem povrniti, da čutim veselo dolžnost vsaj na tem mestu vsem izreči svojo najtoplejšo zahvalo. Razumeli boste, da se ne morem zahvaliti vsakemu posamezniku posebej ohranil pa bom dobrohotnost vsakogar v živem spominu.

Rev. F. Gabrovšek,
823 W. Mineral St.
Milwaukee 4, Wis.

Razne drobne novice iz
Clevelanda in te
okolice

Grob v domovini —

John Palčić iz 13320 Crossburn Ave., West Park, je dobil žalostno vest iz domovine, da mu je umrla ljuba mama, Marija Telič, stara 82 let, iz Zirovnice pri Rakeku. Tukaj zapušča sina Janeza, brata Jerneja in Antona Mafko, v stari domovini dve hčeri, tri sinove in dosti drugih sorodnikov. Naj bo blagi ženi lahka domača gruda.

Nabiranje nagrad —

Podružnica št. 15 SZZ naznana, da bo imela na pikniku podružnic Slovenske ženske zveze prihodnjo nedeljo na vrtu SDD, Reher Ave. v Euclidu svoj štant, kjer se bodo dobile razne dobre stvari. Ako bi kateri članice te podružnice hotela darovati kakšno nagrado za to priliko, naj jo prinese ta teden k Mrs. Šraj, 3566 E. 80. St.

Pozdravi iz Prage —

Iz Prage pošilja pozdrave gđc. Eleanor Prech, ki je tam na obisku. Miss Prech je uslužbena v uredništvu clevelandskega dnevnika, The Cleveland Press.

Na odhidi —

Joe Nemanich, tajnik dr. sv. Vida št. 25 KSKJ in družina so odšli za en teden na počitnice. Članstvo naj se v vseh slučajih obrne na blagajnika, Louis Kravica, 6604 Bonna Ave., telefon HE 9526, ali pa na predsednika Franka A. Turek v našem uradu.

Iz bolnišnice prišla —

Mrs. Louise Jadrič je prišla iz bolnišnice domov 948 E. 207. cesta, Euclid. Bolezen se je sicer še drži, a vendar rada sprejme prijatelje, ki jo obiščejo.

NOVI GROBOVI

Louise Becay

Umrla je v starosti 64 let Louise Becay, 4714 St. Clair Ave. Zapušča sinove Karla, Franca in Edvarda. Truplo leži v Golubovem pogrebem zavodu, 47. cesta. Pogreb bo v torek iz omenjenega zavoda v cerkev Marijinega Vnebovzvetja ob 9:30 zjutraj. Bila je rojena v Nemčiji in je prišla v Ameriko pred 40 leti.

Henry J. Stepic

Danes bo dospelo truplo Pvt. Henry J. Stepic-a, Warrensville Hts., Ohio. Pokojnik je padel v boju na francoskem bojišču 16. novembra 1944. V armado je bil poklican 4. marca 1943. Ob svoji smrti je bil star še 18 let. Delal je pri Sklenička Greenhouse v Warrensville Hts. Tukaj zapušča žalujoče starše Franca in Marijo rojene Ovnik, brate Johna, Antona, Alojzija, Jožefa, Albina, Franca in Edvarda, ter sestre Mrs. Marijo Cesek, Mrs. Jožefino Nose in Mrs. Marilyn Svete. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 8:30 iz Ferfolijevega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Lovrenca in potem na vojaški oddelek pokopališča Kalvarija. Pogreb bo z vojaškimi častniki.

Donava v sovjetski
oblasti

Belgrad. — Zastopniki sovjetskega bloka so proti glasovom Združenih držav, Velike Britanije in Francije odglasovali načrt o upravi in nadzoru na plojbo na Donavi. Donava bo v popolni oblasti Sovjetske unije.

Veliko ležišče zlate rude
so našli v Kanadi

Quebec, Kanada. — Na obrežju jezera Tio, 30 milj od Havre St. Pierre v Kanadi, so odkrili zelo bogat rudnik titanuma, železa in zlata. Ruda vsebuje bogate zaklade zlata, visoke odstotke titanuma in železa. Izdelani so načrti za železnico iz Havre St. Pierre do mesta ležišča rude. Železnica je proračunana na 10 milijonov dolarjev. Po dosedanjih kalkulacijah znaša ležišče 50 milijonov ton bogate zlate rude, mislijo pa, da niso še vsega ozemlja preiskali.

NAM JE TUKAJ DOBRO. ZATO SE
PRI VSAKI PRILIKI SPOMNI-
MO NA BEGUNCE

Tri na dan

Poskusno glasovanje po deželi je pokazalo, da če bi bile danes predsedniške volitve, bi dobil Truman 81% glasov, Dewey 46%, Wallace 3%, drugi se pa še niso odločili, kako bodo volili. Tako vidimo, da gre Wallace raketovo pot, da je padel v nekaj mesecih od 7% na 3%. Prerokujemo, da bo šel do novembra še bolj — nazaj.

V "demokracijah" tam preko imajo ljudje manj, da radi sika čez skozi okna. Jugoslavanski general Nedić je skočil skozi okno v smrt in oni dan je skočila skozi okno v New Yorku ruska učiteljica Kosenkina, ki so jo držali zaprto v ruskem konzulatu, da ne bi prihla proti Sovjetom. Kaj pravite, če tem skakavcem skozi okna kdo pomaga zdej, da se v zadnjem trenutku ne premislijo.

Če že preiskujejo delovanje ruskih vohunov v Ameriki, bodo morda nekoga lepega dne začeli spraševati, kako so v Clevelandu nekoč s tako vneto sprejemali in gostili Titove komuniste. Ne verjamemo, da so takrat govorili samo o vremenu.

Predsednik smatra da
razpihovanje vohunske
afere ni koristno

Washington. — Predsednik Truman je ponovno pozval kongres, naj ostane pri delu in zase, da dalje ter reši vse točke, ki jih je on predložil. Napadel je način zasliševanja pred senatnim odborom za preiskavo protiamerikanke delavnosti, češ, da so republikanci sedaj začeli razpihivati komunistične vohunske preiskave, da bi odvrgli pozornost od svoje nedelavnosti v nujnih zadevah, posebno glede boja proti inflaciji. Predsednik je apeliral na vodstvo republikancev, naj ne odgodi sej kongresa, ampak naj vsi izvršujejo svoje odgovorne dolžnosti napram američkemu narodu. Rekel je, da sedanja zasliševanja pred senatnim odborom niso razkrila nič novega, nič takega kar ni bilo že poprej znano federalnemu preiskovalnemu uradu. Preiskave in zasliševanja niso zadostna, da bi se moglo kaj staviti pred obtožbo. Pač pa je v teh zasliševanjih tudi veliko obrekovanj, ki delajo nepopravljivo škodo. Povdaril je, da preiskovalnemu odboru ne bo dal nikakih podatkov in aktov glede političnega zadržanja in lojalnosti v službi o federalnih uradnikih.

Iz raznih naselbin

TORONTO, Canada. — Poročena sta bila Edo Turkel in gđc. Anica Boh. V Kanado sta dospela iz begunskega taborišča Spittal ob Dravi pred 6 meseci. Novemu paru želimo obilo sreče.

PEORIA, Ill. — Tukaj je umrla Mary Zabukovec, stara 63 let, doma iz Ljubljane, v Ameriki 43 let. Tukaj zapušča moža, tri hčere in brata, v stari domovini pa sestre.

BEAR CREEK, Mont. — Mr. tvega so našli v postelji Petra Nagliča, star 71 let, doma iz Brnane, Hrvatska. Žena mu je umrla pred več leti. Tukaj zapušča sina, v Roundup, Mont., poročeno hčer, v starem kraju pa brata.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
1117 St. Clair Ave. Cleveland 6, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	AUGUST	1949
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year, \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 160 Mon., Aug. 16, 1948

Ohranimo zaupanje in zanimanje za politično delo

Vsem je znano, da imajo v Wallaceovi progresivni stranki glavno besedo komunisti. Če se to na prvi mah čuti že v programu stranke, je toliko bolj sigurno v strankini taktiki in propagandi.

Komunistična propaganda v Ameriki se vodi po točno določenih smernicah, ki so jih komunisti izbrali po dolgotrajnem proučevanju razpoloženja ameriškega ljudstva in ameriških razmer. Ta propaganda računa na uspeh v širokih masah. Zato ni važno to kar komunistični voditelji govorijo svojim zvestim javno, tako da jih lahko vsak sliši, da časopisje in radio lahko njihove besede ponavlja. Najvažnejša je komunistična propaganda, ki se vodi na osnovi tajnih navodil, samo preko najzaupnejših komunističnih ljudi, ki se spretno poslužujejo politično navičnih in nepoučenih agitatorjev, ki največkrat sami ne vedo čigavo trobilo so.

V dosedanjih predvolilnih dobi se vidi da komunistična stranka hoče spretno zastrupljati javno mnenje z najbolj splošnimi, nepolitičnimi in celo nestrankskimi gesli. Nikjer ne sme komunistična barva v tej propagandi priti očito na dan. Javno mnenje mora pod strupom te propagande kar nekako samo po sebi trohniti in razpadati.

Eno najbolj učinkovitih sredstev za to nevarno komunistično delo, je uničevanje vsakega ugleda dosedanjih nosilcev odgovornosti in javnega življenja, zasmehovanje in poniževanje vsakega človeka, ki se je doslej v javnem življenju izpostavil in si pridobil kak ugled pa se zdi komunistom nevaren nasprotnik. V tem oziru komunisti posebno skrbno izbirajo krilatice, s katerimi uničujejo zaupanje v obstoječo vlado in oblast.

Človek ima vtis, da je tozadevna komunistična kampanja že imela precej uspeha. Dolžnost vsakega zavednega državljanja je, da na to opozarja, da dviga zaupanje med ljudmi, da jih opominja naj ohranijo mirne živce in hladno razsodnost tembolj, čimbolj vroča je volilna kampanja in čimbolj agitacija z vseh strani skuša vplivati na mnenje vsakega izmed nas.

Komunistična kampanja je postavila posebno pred ameriško delavstvo zelo enostavno in prijemljivo izbiro. Dewey z republikanci se po tej kampanji predstavlja kot zastopnik lastnikov velikih podjetij, velikih bank, magnatov in gospodarjev. Truman pa kot nesposobna neroda. Levičarji vseh barv sodijo, da je dovolj, da se onemogoči Dewey med masami delavstva z enostavno trditvijo, da republikanska stranka ne more dati delavstvu nič dobrega, da je tako vezana na interese velikega kapitala, da družbi ne more dati nič socialno pravičnega. S tem je Dewey navadno v vseh levičarskih političnih razgovorih med delavstvom odpravljen. Če se še kje pokliče v spomin zadnja gospodarska depresija, ki je politično vezana na dobo republikanske vlade, je to za komunističnega agitatorja samo še zadnji adut, ki naj ubije poslednjo troho zaupanja med volilci, če morda smatrajo republikanskega kandidata za sposobnega moža, poštenega Amerikanca, ki razumno gleda na socialne dolžnosti splošne javne uprave.

Na drugi strani imajo te vrste agitatorji nekoliko težjo nalogo z demokrasko stranko, ki ima v svoji zgodovini glas, da je Ameriki dela vse modernejše zakone v korist delavskih in drugih revnejših slojev prebivalstva. Iz te demokraskke stranke so prišli tudi glavni nosilci sedanje progresivne stranke in ne morejo pljuvati na vso svojo preteklost. Zato so se toliko bolj besno oprijeli zadnjega sredstva, to je smešnega in zaničevanja sedanjega demokraskkega vodstva in sedanjega demokraskkega kandidata. Zaradi tega komunističnega cilja je vsaka Trumanova poteza predstavljena ali kot nerodnost, ali kot neumnost ali kot budalaščina. Zato je sedaj toliko izbranega smešnega Trumanove administracije, da bi med volilnimi masami demokraskke stranke nastalo neko brezupno nerazpoloženje, da bi ljudje vsaj ostali doma, če že ne volijo Wallace-ovih progresivcev.

Za komunistične cilje med delavstvom bi bilo celo prav, če bi se delavsko volilstvo in revnejši sloji Amerikancev začeli manj zanimati za javno politično življenje, posebno pa za sedanje predsedniške volitve, pa tudi če bi zmagala v socialnem pogledu najbolj reakcionarna skupina, ki jo Amerika premore. Pod takim režimom bi komunisti potem želi. Pod tako vlado bi potem lahko hujskali, ne samo proti političnim ljudem in strankam, ampak proti ameriški vladi kot taki in proti ameriški domovini. Pod takim režimom je potem mogoče hvaliti vse tuj, vse ono česar v Ameriki ni, pod takim režimom bi bilo potem lahko delo za sovjetizacijo, za komunizem, za boljševiški režim, kot za stvari, ki se obetajo kot dar od neke iz daljne obljubljene dežele.

Zavedni Amerikanci morajo vedeti, da je komunizem postopalo po vsem svetu približno na isti način. To so sred-

stva pripravljanja terena za komunistične podvige. Ubijati najprej zaupnje in vero v obstoječi red, jemati ugled ljudem, ki veljajo za avtoritete in prijatelje ljudstva, pripeljati ljudi tako daleč, da se potopijo v neko obupno nerazpoloženje v vseh političnih stvarih, potem pa postanejo pristopni za ono novo, ki ga obetajo komunisti, seveda v najbolj živih barvah in najbolj blestečih obljubah.

Ameriški Slovenci, zaprimo vsa vrata taki zastrupljajoči propagandi v naše vrste! To je osladno — strupena vaba na zavratno-nevarnem trnku. Narod, ki zanjo prime, izgubi svobodno življenje.

BESEDA IZ NARODA

Naši fantje v Kanadi

Spredaj sede od leve na desno, prva vrsta: Brajevič Radoimir, Ključovskij Prokip, Andrič S., Brunšek Stanislav, Kramar Franc.

Druga vrsta: Prezelj Ivan, Pust Jože, gospa Tončka, Bajc Jože, Turk Karol.

Stoje: Sobkov Ivan, Bajc Franc, Šivec Anton, Lazecy Mihael, Ropret Stefan (veliki), Stih Anton, Kramar Jernej, Zupančič Ivan, Rožmanec Vinko in Bojič Dušan.

Camp 51, Ont. — Pošljamo Vam sliko nekdanjih D. P. "fašistov," sedaj gozdnih delavcev in bodočih "milijonarjev."

Prišli smo v Kanado že davno prej, preden so okoližani Tito padli v nemilost pri vsemočnem Jožu. Prišli smo, ko so Mc Lean in Co., mešetarili z "zaveznikom" Titom za D. P., nahajajoče se v britanski zoni. Smo menda prvi Slovenci, ki smo se rešili nevarnega britanskega pokroviteljstva in se nevarnejše bližine rdeče bratovščine.

Težko je bilo slovo iz Spittala od znancev sotrpinov, še težje od domačih vrhov Karavank. — Toda Mc Lean je udaril v Titovo roko in tako zaključil nečedno barantijo. Na pot, če srce še tako boli!

12. oktobra 1947 smo prispele na mesto v Camp 51. Par barak sredi nepreglednega gozda. Molče smo se spogledovali. "Večni barakarji," je mrmral Stančo. Opoldne, ko smo prišli v obednico, smo ostraveli. Nismo mogli verovati, da je še toliko in takšnih jedi na svetu. Seveda, tudi stari Kanadijci niso mogli verovati, da so na svetu ljudje, ki bi imeli tak strašen apetit kot smo ga imeli mi. Mi smo mislili, da se norčujejo iz nas, ko so nam pravili, da jedo šestkrat dnevno in vselej je miza tako obložena. "No, potem bomo pa že obračali drevje," je mrmrlal Tone. Z žalostjo smo se spomnili tisoče naših po evropskih taboriščih. Voda in nezabeljena polenta je vse, kar imajo. In da bi bilo vsaj te dovolj!

Ej, kako so v početku bolele roke in telo! Mišice niso bile vajene trdega dela. Toda, stisnili smo zobe in vztrajali.

Počasi smo se seznanjali s stari delavci. Kmalu smo spoznali, da so večinoma bolj na rdečo plat, posebno Slovani. Čudovite reči so nam pripovedovali: Sedaj da je dobro v Kanadi, toda počakajmo leto dni, videli bomo lakoto, kakršne nismo niti v nemških in italijanskih koncentracijskih taboriščih. Posebna novost za nas je bila, da so na svetu samo fašisti in komunisti. Ko smo jim pripovedovali, kako žive v Jugoslaviji in drugod, so nam povedali, da to ni res. Mi smo zaslepljeni od fašistično - buržujsko - kapitalistično - reakcionarne propagande.

Mi nimamo niti pojma, kako je tam. Tam je čista demokracija. Tam vlada ljudstvo, narod! — Kmalu smo se dobila spoznala. Marsikaj smo zvedeli od njih. Zvedeli smo tudi, kar najbrže niso hoteli, da bi, da so namreč komunisti v Kanadi na las podobni njihovim vzornikom v vzhodni Evropi: brez lastnih možgan, slepo vdani Joži moskovskemu, najvišjemu, ki bo razširil komunizem po vsej zemeljski krogli. Ustvaril bo iz doline solz "paradiž," kjer bodo "zvesti" samo pili, jeli, igrali karte, menjavali žene, skratka, drezali vsem slem. O, Lenin, mnogo si si izposodil pri Mohamedu! Nam so pojasnili, da smo običajna fašistična svojata, ljudski škodljivci, kateri bodo gladko likvidirani, ko pride čas. Žalostno je, da tvorijo to "tovarišijo" po večini Slovani. Mnogokaj smo morali pogoltniti in marsikaj pretrpeti. Trudili so se na vso moč, da so nam čimbolj zagrenili življenje. Ni lahko živeti med ljudmi, ki te sorajijo.

Ob vseh napadih nam je bil Vaš list v veliko uteho in moralno oporo. Saj neumorno dan za dnem, slači in razkriva maskiranega, v propagandne cunje zavitega sovražnika vsega, za kar je vredno živeti.

Trdo delo, vse je preveč zaljubljeno v dolar, vse preveč hladno, računsko. Saj to mora biti, če ne tožimo, nismo nikdar zdravi. Na vse zadnje bi pa le vsak dodal: "Vendar hvalim Boga, da sem tu!"

Seveda, ne smete misliti, da smo pozabili kos sveta, ki se imenuje Slovenija. O, pogledite samo zvečer, ko ugasne luč. Trepetajoče roke segajo v sredino srca, od koder potem prinašajo čiste, skrbno zavezane rute, okrašene s sreči in domačimi rožami. Skrbno, kot da opravljajo sveto opravilo, jih razvezujejo. Kaj vse je zavito v njih Sive gore, vinski griči, farne cerkve, rdeči nagelji, dolge kite, solze, grobovi. . . V vsaki, na čistem mestu, najdeš dvoje oči, ki molijo, blagoslovljajo, čuvajo in bodo vsakega od nas spremljale do groba — oči naših mater.

Prejmite tople pozdrave Vi, vsi Slovenci in Slovenke širom kontinenta od D. P. Pionirjev iz taborišča 51.

Poizvedovanje

Cleveland, O. — Čitala sem v Ameriški Domovini imena slovenskih fantov iz Kanade, ki pošiljajo pozdrave prevz. škofu dr. Rožmanu. Med temi imeni sem tudi videla ime KAPLAN FRANC.

Sedaj bi pa rada vedela, če je on sin moje prijateljice. Ona mi je namreč pisala, da misli, da se nahaja nekje v Ameriki in me prosi, da če bi mogla potom časopisa izvedeti za njegov naslov. Če je on sin August in Alojzije Kaplan in doma iz Bele cerkve in če sam čita te vrstice, je prošnja, da se zglašim na spodnji naslov. Če pa on sam tega ne bo bral in če morda kateri drugi izmed fantov ve kaj o gorji omenjenem, je prav tako lepo prošnja, da mi sporoči. Moj naslov je:

Rose Perovšek,
15916 Saranac Rd.,
Cleveland 10, Ohio,
USA.

Umrl je mož . . .

Chicago, Ill. — Zalostni in vedno resni pregovor: Danes Tebi, jutri meni . . . ni držal v naši čikaški slovenski naselbini na 21. julija letošnjega leta. Ker na tega dneva večer sta umrla dva čikaška pionirja, oba ob isti uri in celo ob isti minuti. Dvajset minut čez deset je ugasnilo življenje moj sestrlični, katere smrt sem že opisala v eni zadnjih števil Ameriške Domovine in pa življenja sedaj pokojnega Joe Perkota. Kakor da nisem storila neke dolžnosti, se mi zdi, ako ne bi napisala nekaj besedi po mojih skromnih močeh v spomin rajnemu našemu znanцу in prijatelju.

Umrl je mož — mož iskrenega značaja, pošten, dobrohoten vsem v svoji pravičnosti, ki ni poznal laži in hinavstva. Topla odkritosrčnost mu je vela iz duše kot dober veter. Veliko dobrega je storil pokojni Joe Perko v svojem življenju (71 let) za svoje, prijatelje in naselbino. Vendar, šel je v prezgodnji grob, pravimo mi ljudje, ki ne vemo in ne poznamo svetih namer našega Stvarnika. Pa vedel je On, ki je vekomaj vse dober, da ono sredo večer bo popolnoma življenje, ki je bilo spojeno z veseljem in trpljenjem, slovenskega moža in očeta in ga je poklical k sebi ter se zveselil njegovega prihoda, med tem, ko je družina bridko v bolesti zajokala.

Pokojni Joe Perko je bil rojen v vasi Kal pri Zagradcu na Dolenjskem pred 71 leti in prišel v Ameriko, najprej v Pueblo, Colo. leta 1898, kjer je živel pet let. Od tu pa je prišel v Chicago leta 1903, kjer se je leto pozneje poročil v cerkvi sv. Stefana z Johanno Žefran. Poročil ju je Father Krašovec.

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Rom poskusila, da bi danes povedala vso storjo, kako smo se tisto jutro lovili okrog naše hiše. Saj smo se res lovili, če se vzame. Nekaj časa smo mi podili zajčka, nekaj časa je pa on nas.

Zajček je prav počasi skakljal doli po Svetkovem vrtu. Tam na koncu se je pa vsedel in se začel ozirati okrog, kot bi prav ne vedel, kam bi jo mahnil. Ni kazal, da bi se kaj bal. Joj, če bi vedel, kako ga prav tedaj zasleduje morilno orožje v rokah našega gospodarja, ki je samo čakal, da se mu bo prav postavil, kakor je rekel. Zdaj šele razumem, zakaj vojake tako dolgo trajajo, če morejo pa vojskači drug na drugega čakati, da se lepo postavijo za tarčo.

"Aha, zdaj je pa prav tam, kjer sem ga hotel imeti. Jimmy, ne hodi mi pred puško, ker zdaj bo začelo pokati. Vidve," se je obrnil proti meni in bebi, "mi pa ne kokodajskajti kot dve stari kolkji, da mi ga ne oplaste."

Vranč, sem si rekla, kdo pa kokodajski, neki, če sva malo poploskali in malo pošebetaliz vesolja, da jo je nežna živalica tako lepo uplatala neumljenemu lovcu.

"Hiša ti bo na poti," sem omenila, ko se mi je zdela, da stoji med puško in zajcem Svetkov vogal. "Samo tega se še manjka, da jim boš začel streljati skozi okna ali skozi vrata v hišo. Pa ko sta se mlada Svetkova komaj naselila tukaj. Saj bosta ušla s te ceste, če bosta videla, da se v svoji hiši nista varna življenja."

"Eh, kaj," je rekel on samozavestno, "saj vendar vidim po muhi na puški, da ne bom ušel hiše. Saj nisem, kot je bil stari Gašpari v Selščku, ki je streljal v grm, kjer je imelo svatovanje par sto vrabcev in je s puško kar pomahal sem in tje, ko je ustrelil, kot bi imel o-melo v roki. Naj ga gre kdo pobrat."

"Okej, bom skočil pa jaz pónj!" se je naglo ponudil Jimmy in je že skočil na Svetkov vrt. "Počakaj!" mu je ukazal oče in ga naglo pograbil za vrat in zvrlel nazaj k nam, "kaj ne vidiš, da ga še nisem česnil. Še nikoli nisi videl kako se prevrne zajček, kadar ga včepne kroglica. Torej zdaj pazi, da boš tudi ti dober lovec in strelec, kadar boš velik."

"Lastna hvala . . ." sem začela, pa sem dela naglo roko na usta, ker človeka, ki ima orožje v roki, ni zdravo dražiti, kakor ne žensko, kadar ima ravno v rokah kastrolo, v kateri se ji ajnprej smodi, pa bi jo kdo klical na telefon.

Nas je dvignil puško k licu in takoj je rekel: plink. Če je v zajca streljal ne vem, ker ta je lepo mirno sedel v travi, kakor se to spodobi po dobrem zajtrku. Nas pa spet: plink! Se vedno nič. Pa spet: plink, plink, plink iz naše puške, bolj hitro, kot pa jaz to pripovedujem.

"Bo kmalu?" je vprašala bebi, nedolžno, "v ofic moramo, da ne bomo kasni."

"Kaj men mar ofic," je rekel naš s trdim glasom, da si nisem

jaz upala ničesar dodati, pa ki bi bila tako strašno rada. Samo Jimmy je hlastno vprašal: "Ata, naj skočim ponj?"

"Tihol!" je ukazal oče in še nekajkrat je zaplunkala puška proti zajcu. Pa nič in nič. Naš pogleda puško, pogleda zajca in ugane: "Ne sedi prav, ali so pa patroni napak. Saj bi moral biti že preluknjan kot sito, pa se ti niti ne gane. Morda nese puška previsoko. Malo nižje bom pomeril. Zopet nameri in zopet je reko: plink. No in tedaj je moralo pa že nekaj poščegetati zajčka, kaj vem, če ga je kroglica, ali pa morda kak komar, ker prav tedaj je poskočil par čevljev visoko v zrak, se nekajkrat v zraku zavrtel, potem se je pa spet vsedel in debelo gledal okrog sebe.

"Menda sem ga," je rekel naš in čakal, kdaj se bo stegnila živalica po zemlji. Pa se ni. Malo se je počehljala z zadnjo tačko po glavi, potem pa počasi odskakljala naravnost proti nam.

"Joj, sem gre, po nas bo!" je zavpil Jimmy in naglo skočil za očeta. "Sema," mu je rekel oče, "zajca se pa vendar ne boš bal. Čakaj, da pride bliže, bom dokončal dodobra." Bebi, ki in jaz sva se tudi stisnili k hiši za vsak slučaj, ker se nič ne ve, kaj razdražen zajec lahko stori. Vedela pa sem, da je bil razdražen, če je šel pa naravnost proti nam, ki smo ga hoteli umoriti. Skrit je bil tedaj za mejo in nismo prav vedeli, kje da je. Naenkrat nekaj zašumi v meji in zajček sedi na našem dvorišču, komaj dva koraka od puške.

"Jaz ga bom!" je zavpil mali in skočil proti zajcu, da ga bo prijel. Oče ga je komaj še ujel za krogelc in ga rešil pred zajcem, rekoč: "Čakaj, ga bom ustrelil, samo da se še malo premakne." Naš zacopota z nogami in zajček res skoči po našem vrtu in okrog hiše. Naš pa za njim, mi, ki smo gledali pa za zadnjo stražo. Na vogalu se naš ustavi in pomeri nekam pred seboj. Nisem videla, ker je bilo za hišo, kaj je bilo, pa je bil menda že zajec. Saj kaj bi pa meril v kaj drugega. Vidim, da meri in pritiska na petelina, pa nič. Zdaj ni niti plink več reko.

"Salama . . ." je začel naš, jaz pa hitro vmes: "Otroci slišijo, pazi." Pa je nehal in samopripomnil: "Tako lepo sem ga imel pred seboj, pa sem imel zaprto puško. Na, zdaj je pa že letal okrog hiše na cesto."

Skočimo zopet nazaj na naše dvorišče in zagledamo zajčka, ki je sedel na pločniku pred našo hišo in se oziral nazaj, enčes: kje pa ste, ki mi strežete po življenju. Tako lepo je sedel, da je bil zares lepa tarča. Tedaj je pa še mene prišla lov-ska hita, da sem začela podžigati našega: "Tok, zdaj ga daj, ko tako lepo sedi. Zdaj ali pa nikoli. Kaj pa omedlelaš?"

On je pa vzel naboj iz puške in nesel vse skupaj v hišo. Pojasnil mi je, da ni hotel streljati v zajca, ki je sedel na trdem betonu, ker bi krogla lahko odskočila in kdo ve kam bi se zarija.

"Ata, ali ga zares ne bomo?" je žalostno vprašal Jimmy. "Pa drugič, danes ga nisem hotel zares. Samo malo oplasil sem ga, da ne bi več hodil v naše rože. Seveda, če bi ga bil ravno hotel, saj bi ga bil prav lahko."

Mali je verjel, bebi, ki in jaz sva se pa s komolci dregnili; ona je mehi pomežiknila z levim, jaz pa nji z desnim očesom, enčes: aha, zdaj pa že vemo, kakšni so ti naši lovci. Kaj vem, morda je pa res kaj pomagalo tisto plinkanje po zajcu, kajti od tedaj ga še ni bilo pri nas. Če se mu je pa kaj pri-merilo, se mu je kje drugje, pri nas že ne, česar sem strašno vesela, kajti jaz ne bi mogla prenesti pogleda na kaj mrtvega, če ni čička, ki je za nedeljo za ajmoht ali pa opohana.

(Dolje na 2. strani)

FR. JAKLIČ:

Peklena svoboda

Povest o ljubljanski in izanski revoluciji leta 1848

"Dajmo ga! Svoboda je konstitucija!"

"Se eno merico!"

"Plačaj!"

"Kaj! Ali ni svoboda? Frajost! Nič ne plačam!"

"Pa pil ne boš!"

"Kakšna svoboda pa je to?"

je zarentačil kosmat dedec in se opotekel s praznim frakljem v roki proti ograji, za katero so bili sodi, steklenice in ženska, ki je stregla. "Se eno mero, potlej pa naj bo svoboda ali kar hoče. Sod bomo na mi-zo postavili, pa bo teklo. To bo svoboda."

Tudi Tone Krivanoga je bil zavlil po brezupnem iskanju za antikristom v Pihlerjevo glet. Kajpak, slabe volje je bil. Tako si je bil zadel antikrista in zahlepel po denarju, pa je bilo vse zaman. Antikrist se je bil odpeljal pred nosom in gotovo s polono culo denarja. In vest mu je očitala, da je sam zamudil antikrista in denar, zakaj je pa tako dolgo spal. Svoboda so klicali po ulicah in se navduševali zanj, pa Tone se ni mogel navdušiti, zakaj imel je v žepu itak preveč "svobode."

"Hudir! Imaš kakšen sold?"

se je bil neprijazno zadril na Janeza, katerega je sicer ljubezljivo nazival "fant".

"Imam!" je dejal Janez, ki ni bil skoraj nikdar brez božjega, zakaj varčen je bil in Tonetu je zaupal. Toneta se denar ni držal, čeprav ga je lahko zaslužil, izpremenil ga je rad v tekočino, a tudi vrtni se ni branil. Zato je imel pri Janezu kredit.

Tako sta prestopila prag Pihlerjeve kleti in z njima se nekateri znanci, ki so se bili udeležili iskanja antikrista.

Krivanoga je bil kmalu boljše volje, in ko je dobil dovolj sape, je udaril vmes glasno, da ga je bilo slišati povsod, zakaj bil je izmed tistih, ki rajši govorijo kakor poslušajo. In kakor po vsem mestu, tako je bil tudi pod zemljo pogovor o svobodi in konstituciji, o antikristu in denarju. Tedaj so imeli antikrista v mislih. In ker so se nekateri izražali precej dvomljivo o njegovem premoženju, je dejal na to Tone Krivanoga:

"Brez denarja pa že ni bil. Denar je imel, čeprav ga jaz nisem dobil in ne ti, so ga dobili pa drugi. Kaj misliš, da se zastoj napenja? Kdo je še zatonj dohtaril? Kupil jih je antikrist, duše zavržene, ki se

daj nas zapeljujejo. Denar so sami pograbili. Vse so pre-stregli, kar je antikrist vrgel med ljudi. Naše je bilo, pa so sami požrli."

"Prav govori!" mu je nekdo pritrdil.

"Tako, kakor je! Mene še ni antikrist podkupil. 'Konstitucija!' ste slišali. Ali ste že videli kaj takega? Ni za v usta, ni za v oči! In pa svoboda! Kakšna svoboda pa more v mestu biti? Tam zunaj vrh Golovca, pa na barju tam onkraj Črne vasi, tam je lahko svoboda, v mestu pa ne moreš s svobodo nikamor. Povsod je policaj! Tako nas varajo, da bodo prisilili antikristove grokete. Kajpak, slabe volje je bil. Naj se hudi pri podkupljeni napenja, kajpak, kakor se hočejo, mene ne bodo ujeli. Svojega zveličanja ne veržem kar tako na tehtnico!"

"Samo za denar?"

"Kdo pravi to? Jaz pravim, da se ne dam prevarati. O frajosti govore. O, kajpak, frajost! Vse pobasati. To ni nobena frajost. Frajost se pravi: delaj, kar hočeš. Tako razumem frajost jaz!"

"Tako! Tako! Tone, ti si jo pogruntal!"

"Ta bi bila pa lepa!" se je vteknila vmes ženska pri sodih.

"Ali je tudi tebe antikrist podkupil, da nočeš k resnici pritegniti? Čakaj! Pipe ti bom izdrl, da bomo kar v klobuke prestrezali."

"Frajost!"

"Tako rečem: frajost naj bo za vse! Zares frajost!"

"Ne samo za tiste, ki imajo denar! Za vse!"

"Frajost! Živela frajost!"

Za prvim "antikristom", ki je bil razburil vso Ljubljano, so kmalu prihajali drugi. Vsak poštini voz, ki je pridrdral po Dunajski cesti, je imel potnike ni kurije, ki so bili poučeni o dogodkih na Dunaju in v Gradcu, ki so prinesli s seboj časopise, ki so pritrjevali ono, kar so pravili sami.

"Nov čas je napočil. Vse gre drugače! Svoboda!"

Tako, kakor so pisali časopisi, ki so jih prinesli z Dunaja, se je smelo prej samo misliti. Kdor bi bil govoril tako, bi bil prišel v ječo. Sedaj jim ni bilo nič sveto. Vse so devali v nič. Ministre in vlado, policijo in postav, še vera jim ni bila prav in brez vsega spoštovanja so pisali o cesarju, kakor da bi mogli živeti brez njega.

Ko so pri vladi, katere poglavar je bil grof Wersheimb, izvedeli vse te stvari in jih tudi čitali, so pa izprevideli, zakaj že nekaj dni niso dobili nobenih uradnih poročil in navodil z Dunaja. Vse niti, ki so vodile vladne možgane v Ljubljani, so bile potrgane in tisti, ki so se igrali z niti, so bili razgnani na vse strani. Nobenega ministra ni bilo več na Dunaju. Meternicha je bil odslavljen cesar, Sedlnicki, po veljnik dunajske policije, in drugi so pa bežali. Pognala jih je ljudska nejevolja. Tresli so se za glave, ki jih je sukal vihar svobode, ki je prihajala med bliskom in treskom.

"Sam cesar je še na Dunaju!"

In tisti, ki so že na večer prihajali, so trčili — in sicer odločno trčili, da je vse to od cesarja.

"Sam cesar je svobodo razglasil!"

Deželni poglavar se je vrnal v sedlu in nategnil brzde. Zravljali so se njegovi "fantje" in šlo je od ust do ust, od hiše do hiše, čez ulice in trge, zašlo je v hrame in gostilne in udarilo v ušesa patriotom v Kazini:

"Svoboda je dana od cesarja. Cesar jo je dal od sebi! Konstitucija! Živijo!"

1948	AUG.	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

AUGUST

22.—Prireditve skupnih obiliskih podružnic Slovenske ženske zveze v SDD na Recher Ave.

22.—Lake Shore Post št. 273 letni piknik na John Miheličevi farmi.

22.—Društvo Soča št. 26 SDZ priredi piknik na vrtu Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

OKTOBER

10.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete, priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Ave.

16.—Društvo Sv. Kristine št. 219 KSKJ ima svojo plesno ve-

selico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

16.—Podružnica št. 8 SMZ praznuje desetletnico svojega obstanika v Slovenskem domu na Holmes Ave.

17.—Podružnica št. 25 SZZ obhaja 20 letnico obstanika z lepno igro v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

17.—Jesenski koncert društva Zvon v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

24.—American Legion's letni "Clambake" v svoji dvorani (Knausovi) na E. 62 St. in St. Clair Ave. Pričetek ob 5 popoldne.

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani.)

odločeno, da bo državnica: "Svobodno tržiško ozemlje" tudi delna dobrot Marshallova na črta za obnovo Evrope. Trst je bil sprejet med udeležence na predlog italijanskega zastopnika. Italijani pravijo seveda, da bo deležen ameriških darov in drugih prednosti tega načrta le oni del tržiške državnice, ki je pod ameriško in angleško upravo. Oni del, ki je pod jugoslovansko upravo, bi vsaj za enkrat ostal izključen.

NA POLICAJE STRELJALI

Kako neprijateljsko je razmerje med Trstom, ki je v angleški in ameriški upravi in onim, ki je pod jugoslovansko, kaže dogodek 23. julija. Dva tržiška policaja sta se približala jugoslovanski meji. Bila sta še kakih 50 metrov od meje, pa so že padli proti njima strelji od strani jugoslovanske straže. Policaja sta se seveda hitro skrila brez večje škode. Le enemu je krogla narenila malo luknjo v obleko.

OBSODBE RADI STRAJ

Pet mesecev stara Shirley Henderson iz Birmingham, Ala., si je zlomila obe nogi, ko je padla iz očetovega naročja. Kot je videti je prav zadovoljna s svojim položajem v bolnišnici.

Za vsak slučaj. — Gornja slika nam predstavlja ameriške čete na manevrih v Grunewald gozdu blizu sovjetske zone Berlina. Naša vlada je dala jasno razumeti Sovjetom, da se ne misli umakniti iz Berlina.

KOV. — 17. julija je bilo obsojenih 14 komunističnih voditeljev pred zavezniškim vojaškim sodiščem v Trstu. Obsojeni so bili, ker so hoteli povzročiti nov političen štrajk. Zavezniška uprava stoji na stališču, da dovoljuje štrajke iz gospodarskih razlogov, ne pa iz političnih. Ti komunisti so obsojeni na več mesecev ječe.

KMETJE IZ ISTRE BEŽE. — Kljub vsem stražam še vedno prihajajo begunci čez mejo iz Jugoslavije v Trst in v Italijo. Tako je pribežalo 42 kmečkih ljudi iz okolice Pazina. Ti so izjavili, da je življenje v Istri pod jugoslovansko upravo obupno. Pravijo da se za one bone, ki jih dobe, ko prodajo državi svoje pribe, ne more nič dobiti. Povsod poje samo koruza. Najhujše pa občuti prebivalstvo, da vsak korak državljanov Ozna nadzoruje. Vsi se čutijo kot v kaki ječi.

BOJ ZA VERO V ISTRI. — O boju prebivalstva z oblastjo za stare krščanske navade piše pismo iz Istre sledeče: "V Trstiju je krajevni ljudski odbor župniku zabranil poučevanje krščanskega nauka v šoli in cerkvi. Vsi ljudje so se uprli in zahtevali: 'Mi smo kristjani in hočemo, da se naši otroci vzgajajo krščansko.' Na Učki je učitelj odstranil križ v šoli, otroci pa so to doma povedali. Matere so prišle v šolo in rekle učitelju: 'Sve-to razpelo je bilo tam preje ko Tito in bo še za njim.' Učitelj je zbežal, sicer bi ga ženske raztrgale."

KAJ BO SEDAJ z italijansko slovensko antifašistično zvezo? Kakor znano so si komunisti ustvarili celo vrsto organizacij, da so mogli seči čim bolj med ljudi. Tudi Osvobodilna fronta je bila le organizacija, na katero so komunisti lovili katine iz nekomunističnih vrst. Ravno tako organizacija Zveza borcev. Na Primorskem so pa zelo razširili Slovensko italijansko antifašistično zvezo. Ta je združevala Lahe in Slovence. Oboje pa seveda po vodstvom čistih komunistov. Sedaj, ko so si laški in slovenski komunisti v laseh, nastaja vprašanje, koliko časa bo še mogla obstajati ta narodno brezbarvna organizacija. Če Jugoslavija odtegne plačilo vsem komunističnim organizacijam, ki niso za Tito, potem bo kmalu tudi te teroristične po komunistih vodene organizacije konec. Tako bo resnično ljudstvo radi spora med Moskvo in Beogradom vsaj v tržiški okolici bolj svobodno zadihalo. Teroristi se bodo kregali med seboj in ne bodo mogli več terorizirati.

"STALIN NAS, TITO NAS." Tudi tole vprašanje nastopa: V tržiški okolici so še popackane hiše z napisl "Stalin naš, Tito naš." Ali bodo sedaj, ko sta ta dva malika skregana, začeli te napise odstranjati? Morda se tudi hiše in skednji oddahnejo radi sporov v komunističnih vrstah.

UMRL JE MOŽ...

(Nadaljevanje z 2. strani.)

in v tem času so tamkaj kupili na pokopališču sv. Jožefa prostor za poslednji dom. Leta 1911 so se pa zopet vrnili v Chicago in so tedaj pričeli voditi gostilno na Wood St., blizu 22nd Place. To podjetje pa so prodali leta 1919, ko je prišla prohibicija. Pozneje so kupili hišo na vogalu Cermak Rd. in Hoyne Ave., kjer so leta 1921 odprli trgovino s čevlji, katero so leta 1939 radi rahlega zdravlja v družini prodali. Pokojni je živel v tej hiši vse do svoje smrti.

Za pokojnim žalujejo njegova soproga Johanna, sin Joseph in hčeri Anna Poglajen in Jenie Grill ter devet vnukov. V starem kraju še živi sestra Marija Mišmaš, ena pa je umrla leta 1942 v koncentracijskem taborišču. Leta 1919 je tu umrl udni brat Ignacij in bratranec Frank Hochevar, ki sta oba pokopana v Aurori. Veliko ljudstva je kropilo in se poslavljalo od očeta Perkota; znanci in prijatelji ter sorodniki so darovali lepo vsoto za sv. maše in nolitve, ki bodo opravljene za pokoj duše ranjkega ter obložiteli so krsto s številnimi krasnimi venci. Prejšnji župnik farce sv. Stefana: Rev. A. Urban iz So. Chicago, Rev. E. Gabrenja iz Detroita in bivši faran čikaške slovenske fare sedaj Rev. Michael Zelezniak, župnik v Warsaw, Ill. so poslali Perkotovi družini sožalne karte s pripombo, da se bodo pokojnika spominjali v molitvah. Prav tako tudi župnik farce sv. Jožefa v Aurori, Rev. J. J. Whitekamp, kar vse znači, da "umrl je mož..."

Premnogi bomo pogrešali njegovih prijaznih besedi in dobrih nasvetov. Kako modro je meni povedal pred 35 leti, ko sem se poslovila od očeta in matere, ki sta odšla v stari kraj. Kot 19 letna dekle sem bila tedaj prvič ločena od matere; imela sem z dneva v dan objokane oči, kar so tudi pokojni oče Perko opazili, ko sem zvečer prišla po pivu za moža. Nekoga dne so me vprašali o tem: "Ja, tako pa ne bo šlo, da boš objokana hodila okrog kar naprej." Pa sem jim ugovarjala: "Ko pa ne veste, kako je hudo, ko mama in oče ni nikjer..." Pa so mi zopet rekli: "Kaj ne bom vedel, saj sem se tudi jaz moral ločiti, toda ob ločitvi si moramo le zakoreniniti materine besede globoko v srce, da jih ne pozabimo." Jokala sem in kot v opravičilo pristavila: al' sem bila tako mamina in sedaj prvič v življenju od njih ločena. — In zopet so oče Perkotov povzeli: "Ja, saj Slovenci so vsi materini, saj bi ne bili božji, če bi ne bili materini in kdor mater pozabi tudi Boga pozabi, ki nam je dal zapoved: Spoustaj očeta in mater, da ti bo že na tem svetu dobro. Vidiš, tako stori, ampak tako jokati pa ne gre."

Pač značajne besede moža, ki je obdržal svoj značaj bodisi v cerkvi, v družbi ali v — gostilni. Še pozneje sem večkrat prišla v pogovor z njim in vselej občudovala zlate besede, ob katerih bi lahko duša bogatela in bi lahko bile kazipot na mračni cesti življenja. V spominu na tako kristalno lep značaj, ki ga je hranil vse do smrti, se vprašujem: zakaj so ga že zagreblili v hladno jamo? Še mnogo bi nam lahko povedal, še mnogo pustil za seboj. Pa ločil se je od nas za vedno, se preselil tja, kjer je večna sreča, kjer ne poznajo bolesti sveta. Po svojem plemenitem, samo svoji družini in Bogu posvečenem življenju je bil pač vreden, da ga je On poklical k sebi po plačilo.

Smrt ga ni dobila nepripravljenega, saj je že dal časa vedel, da se mu dnevi iztekajo. Neustrašno je gledal smrti v obraz, le ljubezen in skrb za ženo je grenila slovo od tega sveta, zato pa je pred smrtjo ženo-mater toplo priporočil otrokom: Mater ne pustite samo,

preveč dolgčas bi ji bilo in bodejte ji dobri otroci...

Na 30. maja t. l. je bil še na pokopališču sv. Jožefa v Aurori in je tamkajšnemu g. župniku J. J. Whitekamp omenil: Ne bo več dolgo, g. župnik, pa bom stalno prišel tu sem na pokopališče sv. Jožefa. — In res je kmalu nato pričel postajati vedno slabši, vedno je več molil in družinici dajal še zadnje nasvete in tudi v krogu vse svoje družine izdihnil svojo blago dušo.

Po opravljenih cerkvenih pogrebnih obredih v cerkvi sv. Stefana se je pričela njegova zadnja pot na pokopališče sv. Jožefa v Aurora, Ill., kjer sedaj čaka vstajanja. Daleč neke je ostal šum velikomestnih ulic in popoldne je postalo ne navadno tiho, ko je žalostna družina zadnjič spremljala na zemeljski poti moža in očeta. V cerkvi so zajokali zvonovi in z njimi vsi, ki so pokojnika poznali in ljubili. Njegov grob so obsuli s cvetjem, ki je sicer v nekaj zvenelo, a lep spomin na Perkotovega očeta pa bo ostal vedno jasen in svetel med nami. Bog Vam daj večni mir na svojem srcu, Vi pa ne pozabite na nas, ki še hodimo po težkih poteh življenja proti večni domovini.

M. Blai.

Uvoz goveje živine iz Kanade

Buffalo. — Kanada je zopet dovolila izvoz govejega mesa in vseh izdelkov iz govejega mesa v Združene države. Sodijo, da bo to dvignilo cene goveji živini in mesa v Kanadi in v neki meri znižalo cene govejega mesa v Združenih državah. Tržišča v St. Paulu in Buffalu bodo dobila največ novo uvožene govedine. Cela letna kvota goveje živine, ki naj se izvozi, je 400 tisoč glav.

MALI OGLASI

Ugodna prilika

Hiše za 2 družini, 5 in 5 sob, druga 4 in 4 sobe, garaža za 3 avte.

Da se zaključijo zapuščina je naprodaj hiša 6 sob za 1 družino, je zdaj prazna.

Hiša za 1 družino, 8 sob, je prazna. Vse hiše so zelo trpežno zgrajene. Za informacije in ogled hiš pokličite MU 1310.

(160)

Lepa zidana hiša naprodaj

V bližini E. 185. St., za 1 družino, 6 sob, sprejemna soba, jedilna kuhinja, 1 spalnica soba, 2 spalni sobi zgoraj in kopalnica, beneški zastori, storm doors, windows and screens, garaža, vrt z nekaj sadnimi drevmi, vse je v dobrem stanju in se lahko takoj vselite vanj. Za podrobnosti pokličite

Edward Kovač Realty

960 E. 185. St.

KE 5030

(x)

Pozor, kupci!

Nudi se vam zelo redka prilika. Naprodaj je D-5 licenca na najboljšem prostoru na vzhodni strani mesta. Podjetje že dolgo obstoji in je fin lokal, ki uživa dober glas. Se mora prdati zaradi bolezn lastnika. Zmerna cena. Pokličite lastnika od ene ure do 4 popoldne Liberty 6729.

(160)

ALI STE PREHLAJENI?

Pri nas imamo izborni zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug

15702 WATERLOO RD.

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA

Prescriptions — Vitamins

First Aid Supplies

Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

ZAKRAJSK
FUNERAL HOME CO.
6016 St. Clair Ave.
Tel. ENDicott 3113

MAKS

ONE DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
YOUR BUY WORD

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

Put this in your vitamin. If you do, you will know that you are getting the most out of your vitamins.

PREKLETA KRI

ROMAN

Karel Mauser

Njen poročni venec visi pri altariju Matere božje v breški cerkvi.

Bog daj srečo.

In otrok, da bo Balantov rod živel v zdravih potomcih, dokler bo sijalo sonce na Zabrezju.

Predpust je minil. Froncu in Primožu je prinesel ženo, vasi pa nekaj veselja.

Post bo tako dosti dolg. Tja do Velike sobote se čas vleče. Kar ne premakne se. Potlej je še vreme precej pristujeno. Fronc je kar vesel, da je Reza prišla k hiši, Balantov Primož pa tudi ne more priti iz sreče.

Pri Balantu je samo veselje. Kaj pa Francka? Čaka. Sama ne ve, kako bi napravila. Urban pride velikokrat v vas in se pomenkuje, pa vendar nikamor ne prideta.

Toliko je Francka vendar povedala, da ohceti ne bo v Zabrezju. Če bo, bo na Brezjah

na tihem.

Urbanu je prav. Čeprav na tihem, da bo le Francka njegova.

Največ skrbi ima Francka z domačijo. Sama ne ve, kako bi. Jeklic jo sili, da ne sme prodati, Francka pa sovraži Piškotarjev dom in se komaj vidi v hiši.

Tudi Urban premišlja. Stari Kocjan je mnenja, da obojega ne bo zmogel. Bo doma dovolj dela. Če je Francki prav, naj proda. Kupecv ne bo manjkalo.

Francka ne more spati. Premišlja in na nobeno stran se ne more odločiti.

Če bo prodala, bo kupec moral prevzeti tudi Poldeta.

Kot bi mu izgovorila.

Pa se Francka ne more odločiti. Polde se ji smili, Urban ji pa tudi venomer hodi na misel.

Le kako bi?

Zvonovi so se vrnili iz Rima in zapeli čez Breg in Zabrezje, čez Srednjo vas in Bistrico, čez Gobovce tja do zvirskih gmaj, kjer so se kurjice že nastavlja le soncu.

In zapeli so ozvonovi v Dupljah in Naklu, prešli v pritkavanje, da je v ljudi planilo veselje in dobra volja.

Velika noč!

Jerbasi gredo iz cerkve z žeganim kolačem, pirhi, gnjatjo in hrenom.

Mrkovčeva Reza.

Balantova Nežika.

Plaz židanih rut in zardelih lic.

Doma že težko čakajo.

Pri Piškotarju Urban še ne bo zrezal kolača. Pirhe bo pa dobil. Francka jih je že namenila.

Francka je vse do kraja premislila. Urban ima že njeno besedo. Za doto mu bo prinesla nekaj njiv. Hiše pa ne. Jo le kani prodati. Je že v pomenku z Kramarjem iz Ljubnega. Sicer je stari Bobnar tudi nekaj tipal, toda Francka se je koj izgovorila, da je že dala besedo v Ljubno. Noče, da bi se Bobnar ugnezdil v Zabrezju.

Urbanu je prav. Za Piškotarjevo hišo mu ni. Je prekleto od temelja do vrha.

Tudi stari Balant je tega mnenja. Piškotarjeva kri je umrla, naj druga popravi, kar je bilo napak.

Kaj bi si človek sam nako-paval nesrečo!

Velika noč je mimo. Koj na prvo nedeljo so oklicali na Bregu Piškotarjevo Lojzko. Vsi so zijali. Pogled no, da se je le spravila. Pa še dobro. V Re-tje na mlin.

"Srečo pa ima, vešča," je pljunil Vižar grede iz cerkve. Zenske so vedele povedati, da se ji mudi. Zato so jo oklicali enkrat za trikrat.

V Zabrezju ne bo nihče žaloval za njo.

Francka je prodala. V terek po drugi povelikonočni nedelji so šli v Kranj in napravili pi-sma.

Zdaj so v Zabrezju vedeli, da bo šla h Kocjanu. Poldetu je izgovorila kot do smrti. Dru-gega zanj ni mogla napraviti. Da bi ga vzela h Kocjanu, se ni mogla odločiti. Določili so pa

tako, da ga more novi gospo-dar spraviti tudi v hiralnico, če se mu zdi boljše. Vendar mo-ra do smrti plačevati zanj.

Na tretjo povelikonočno ne-deljo so na Bregu oklicali Fran-sko in Kocjanovega Urbana. Ljudje se niso čudili. Saj ji ni drugega kazalo.

Tudi Jeklic se je vdal. Videl je, da se ne more več upirati.

Poroka je bila na Brezjah. Ko je Urban pokleknil pred ol-tar je prijel Francko za roko, so se mu zameglele oči. Skoz solze je gledal v brezjansko Mater božjo.

Potlej je stola sklenila dolgo ljubezen.

Pri Finžgarju so se malo podprli, vendar se niso dosti za-mujali. Urban je sili, da bi se peljali še naprej na Bled, to-ga da Francki se ni dalo.

V Zabrezju je lepše. Kaj bi se nastavljal zijaalom?

Ohcet je bila skromna. Ven-dar je Francka morala toliko odnehati, do so povabili Križe-vega Fronca iz Srednje vasi.

Brez harmonike se srca ne odpro prav. Pa je bilo res koj več dobre volje, ko je Fronc urezal polko.

Alament, še stari Kocjan se je zavrtel! Kaj bi se ne, ko se je Urbanu tako vse lepo presu-kalo? Tudi Polde je bil na oh-ceti. Francka ni mogla, da bi ga pustila doma. Naj se revež bodo morali.

Sedel je pri peči, bingljaj z

nogami in nihal z glavo.

"A — a — a."

Med vriskom harmonike je bilo njegovo golčanje podobno veku.

Zadnji Piškotarjevega rodu.

Za nekaj časa so ohceti v kra-ju. Mladi rod odrasča in nove ljubezni cveto. Življenje v Za-brezju gre svojo staro pot.

Nekateri bi radi šli za Fron-cem in Primožem, pa stari ne dajo ključev iz rok. Počakati bodo morali.

Mladi, ki so jim stari napra-

vili prostor, pa že vasujejo.

Brez ljubezni Zabrezje nikoli ni. Le počemu bi bilo na kam-rinih oknih toliko rož?

Ljubezen mora cveteti z roža-mi. Zabreška kri je vroča. Zdrava je in močna in polna sonca ter dobre volje. Deklič pa zali, da nikjer taki. Še dup-ljanski betini se zbirajo v Za-brezju.

Kar Lojzke ni, tudi zgledova-nja ni več. Klobukov zabreška dekleta ne nosijo. Vse je v ru-tah, spreminjastih, da je v ne-deljo kar lepo pogledati po cer-

kvi.

1894

1948

Naznanilo in Zahvala

Globoko užalosteni s potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da se je Vsegamogočnemu dopadlo odpoklicati s tega sveta našega nad vse ljubljenega soproga, očeta, brata in strica

Frank J. Knifca

Blagopokojni je bil rojen 24. februarja 1894 v Sv. Valburgi, fara Smled-nik ter se je v Ameriki nahajal 37 let. Previden je bil s tolažili sv. vere v bol-nišnici sv. Jožefa v Hot Springs, Ark. ter tamkaj izdihnil svojo blago dušo dne 5. julija 1948, ob 5:30 zjutraj. Naslednji dan je bil prepeljan v Cleveland v Flynn-Froelk pogrebni zavod, kjer je ležal pri zadnjem zemskem izpočitku. Po opravljeni zadušnici v cerkvi Kristusa Kralja na Noble Rd., je bil položen k več-nemu počitku v družinsko grobnico poleg njegovega sina Raymonda, kateri je pred šestimi leti naglo preminul.

V globoki hvaležnosti se zahva-ljujemo njegovemu sorodniku, Dr. Fa-ther Frank Knificu (kateri je dospel iz Newton, N. J.) ter je vsak večer molil sv. rožni venec ob krsti, opravil pogrebno sv. mašo ob asistenci Fa-ther Stadler in Father Foster, nadalje prisrčna hvala č. g. Msgr. Thos. Shan-non za lep in tolažilni govor ob nje-govi krsti v cerkvi. Prisrčna hvala salezijanskemu bogoslovcu Hribšeku za molitve ob krsti pred pogrebom.

Tisočero prisrčno zahvalo naj sprejmejo naši in njegovi dobri so-rodniki, prijatelji in znanci, ko ste v tako velikem številu darovali za sv. maše, katere se bodo po raznih cer-kvah darovale za pokoj njegove duše.

Isto se z globoko hvaležnostjo za-hvaljujemo za mnogoštevilne cvetlice in vence, katere ste pokojnemu po-alali v zadnji pozdrav ter tako lepo okrasili njegovo truplo, da je ležal kot da bi bil v vrtu cvetja.

Tebi, predragi in nikdar pozabljeni ljubljeno očie, soprog, brat in stric, v globoki žalosti kličemo: počivaj mirno v zasluženem počitku, v naših srcih ne boš pozabljen, ker si bil skozi vse svoje življenje med nami tako dober in lju-bezniv, za vsa dobra dela, katera si v te makem življenju delil, naj Ti bo Bog do-ber plačnik. Raduj se blaga duša s tvojim sinom v nebeških višavah in rahla naj ti bo ameriška zemlja. Prosita z Raymondom za nas, da se srečni skupaj snidemo, kjer ni ne trpljenja ne solza.

Smrt nemila nič ne zbira, ker nam Tebe vzela je od nas, kako smo vedno se ljubili, ah, vse prerano si zapustil nas.

Mirno spavaj naš predragi, koder ni trpljenja ne skrbi, Tvoje solze sedaj so posušene, srce Tvoje žalostno več ni.

Težke boje si prestajal, ko si za sinom hudo žaloval, truplo Tvoje poleg njega zdaj počiva, duša pa naj večno slavo ž njim uživa.

Zalujoci ostali:

FRANCES J. KNIFIC, soproga
RUTH, hčerka

TEREZIJA BIZJAK in HELEN TOMAZIČ, sestri

v domovini brat IVAN in sestre MARIJA ZALOKAR in IVANA SKOFIC
Cleveland, Ohio, 16. avgusta 1948.

The Best and nothing but the Best is labeled Schmidt's

DISTRIBUTOR - Paul Watral
FINEST BEVERAGE DISTRIBUTORS
Cleveland, Ohio Phone EN 2003

V BLAG SPOMIN

ŠESTE OBLETNICE SMRTI NEPOZABNEGA
SOPROGA IN OČETA

Anton Anžlovar

ki nas je za vedno zapustil dne 15. avgusta 1942.

Dragi soprog in oče, globoko potrtega srca se spominjamo trenutka, ko smo se morali ločiti od Tebe.

Ni Te več v naši družbi, toda Tvoj duh, spomin na Te bo živel v naših srcih, dokler ne pridemo tudi mi za Teboj.

Zalujoci Tvoji:

SOPROGA in OTROCI.

Cleveland, O., 16. avgusta 1948.

V BLAG SPOMIN

DVANAJSTE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA BLAGOPOKOJNEGA
NEZABNEGA OČETA

JOHN BECK

ki je v Bogu vdan zavedno preminil
dne 15. avgusta 1936.

Dragi in ljubljeno očie. Ob tužni ob-letnici kličemo ob Tvojem grobu in ob grobu naše prezgodaj umrle mamice in močno žalostni kličemo: Mir Vam bodi na božji njivi!

Zalujoci:

OTROCI.

Cleveland, O., 16. avgusta 1948.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride